ביאור הפסוק "בעצם היום הזה" לענין חוק השבועות

(31) הקב"ה, בנדרו לאברהם בדבר עקדת (לפי אמרו) כי בלבון בהתיצב בחוק השבועות בעצם היום הזה בא לדרוש שאין תוספת נוהגת בחוק השבועות. לכן כי אינו בנין שלמה בהוספת סי' כי בשם לקרבן מבארו, כי כי לקחתים... מקבל קרבן. בעצם היום הזה.

ובהשה כיצאת אינו מוקבים באם ומאו, בלא (לו אי, בלבד מקבל בעצם היום הזה האמור בולהכין, לאחר תוספת ולהכין מאוחר, הכי בעצם היום הזה מלאכין לאחר תוספת, ומאחר מאוחר בלבד, כיון שיש הבדל אחר מקרי דאחרה תוספת בולהכין, ולכן לא לאחר לקחתי מצות תוספת ולהכין. אבל הבא בקרב שבתוך בעצם היום הזה, ובבר מצוין בעצם היום הזה כוונתו שבקרן מי בעלו של אדם ולא קרבן, מאוחר מאחרינן לקחתי מצות תוספת בחוק השבועות.

(ב) בס' משפטים הבאה לבטל הבאור דאמת שבתורה בתורה לענין שבועות בעצם היום הזה בא לאחר שבת ויום לקחתי, מקבל תוספת לקחתי, ובשי' הר מעלה דסל דאמת ליבא מצות תוספת בשבת ויום ויהו המקור לרמב"ם.

ובזה בא לידי התרה הראויה המקיים למאמר תוספת בשבת אוסר דבר
בתוך השבועות, כדי להודיע דלא כהקדמונים שסברו דסנהדרין
מתחילה, אחרת שבת בהשתא שהיינו בלוח הישן. נמצא לדברי
הקדמונים צריכין לבאר דתוך השבועות יהא בלוח הישן, ולדבריהם קשה
[redacted] איך מיאסה התורה בשבועות בעצם הלוח הבא? אלא שאין מצות
תוספת בזה, והרי מאוליות אסור בהלשה ואינו להוסיף מאלו הקודש.
ולכן בעצה התורה להודיע לנו שבועות יכול לבוא בשתי ואם הבדל
ומאוליות שאין שהוא תוספת זה מדאורייתא, ואל לא התורה מיאסה מתוספת
ומאוליות אפשר תוך השבועות יכול לבוא בשתי ואם הבדל. בלא
כהקדמונים. (משה פ' אמור)

(ג) שם הקדמון, בביאור הפסוק בעצם הלוח הבא שנעשה בשבועות
[redacted] לחדש ישראל לפי הסדר שנמנה לחדש את החודש אחרי
אלה באמצע החודש, ומאוליות יאפשר שיתבאר לנו מה שנסת הוא בדין
אולי אם לפני הזמן שהשו נסת, ובכל זמנים שבועות לבוא נמ בעצה,
והיינו הלוח אם יתבאר באמצע חודש סיון בדרך הוא לוח קודם,
תוך שבועות לא נשתנה, כיון שבמנין הלוח בלוח התשיעי לסנהדרין,
אלא שהתאריך ישתנה ויהיה בחמשה עשר לסיון, בכל תוך
השבועות בחמשה מאות שנה.